

Svetovno nazorska kozmološka skupnost UPASANA, sanjava prostost duha

Vlada Republike Slovenije
Ministrstvo za kulturo
Mag. Julijana Bizjak Mlakar
Metelkova 4
1000 Ljubljana
[gp.mk\(at\)gov.si](mailto:gp.mk(at)gov.si)

Datum: 25. oktober 2014

Zadeva: Predlogi in vprašanja ministrici za kulturo o prenosu nepremičnin na Blejskem otoku Rimsko katoliški cerkvi, (z dodatnim dopisom ministrstvu pošiljamo zahteve za pridobitev dodatnih informacij sklicujoč se na Zakon o dostopu do informacij javnega značaja).

Spoštovana ministrica!

Ministrstvo za kulturo je z dopisom Svetovnonazorski kozmološki skupnosti UPASANA, sanjava prostost duha pod št. 490-17/2008/17 z dne 13.10.2014 odgovorilo na nekatera vprašanja, ki jih je UPASANA SPD zastavila v zahtevah po dostopu do informacij javnega značaja v mesecu avgustu 2014. Z ministrstvom se strinjamo v najpomembnejši točki: da govorimo o »tako (zelo?, močno?. emblematsko!, kozmogramsko!) simbolnem mestu«, Blejskem otoku. Da, gospa ministrica, tudi za UPASANA SPD in njene partnerske organizacije, je Blejski otok simbolna, kozmogramska sakralna točka, mesto posebnih moči in posebnega, emblematskega pomena.

Odgovori ministrstva so v pretežnem delu – z vidika ustavnega načela nepristranske države do verskih skupnosti in ustavne pravice do svobode vesti – žal popolnoma nesprejemljivi, v manjšem delu pa bi bili lahko prepričljivi, če v njih ne bi našli vrste nedoslednosti, kontradiktornosti in nelogičnosti. Zaradi lažje obravnave zgoraj izpovedanih opažanj, odgovor na citirani dopis ministrstva posredujemo v dveh delih in sicer v enem kot novo zahtevo po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja in v tem dopisu z zahtevo po dodatnih pojasnilih in opredelitvah ministrstva in vlade RS, ter z našimi predlogi za nadaljevanje procesa ustavno-pravno vzdržnega, in v poslovnem smislu učinkovitega izvajanja Sporazuma za otok Bled, ki je predmet zadevne izmenjave stališč med UPASANA SPD in ministrstvom.

Muzej posebnega pomena, ki naj bi ga zakupnica vzpostavila v objektu Proštija na Blejskem otoku, **je s tem, ko vse strani priznavamo, da gre za »tako simbolno« prostor, de-facto državotvoren projekt**, torej projekt, pri katerem je treba poiskati in upoštevati širši družbeni dogovor in ne le enkratno sprejeto stališče ozke izbrane muzejske stroke. Blejski otok je ena najatraktivnejših turističnih destinacij v Sloveniji, muzej dokumentov slovenstva na tem »tako simbolnem mestu« pa mora kot državotvoren projekt, zagotoviti najvišjo možno mero strokovne verodostojnosti in širšega družbenega dogovora. Ministrstvo za kulturo je dolžno zagotoviti udeležbo zainteresirane javnosti pri tem podvigu. Organizirane skupine državljanek in državljanov, kot tudi posamični državljani, ki se posvečamo tudi poglobljanju v tradicionalna vedstva in znanja, predstavljamo zainteresirano javnost, ki jo ministrstvo po veljavnih standardih in načelih zagotavljanja soudeležbe javnosti pri odločanju, mora upoštevati.

Nesprejemljivi deli odgovora ministrstva

Popolnoma nesprejemljivo je, da se v načrtovanem muzeju slovenstva na prvem mestu - za obdobje do majniške deklaracije, torej za tisočletje slovenske zgodovine všttevajo izključno primarni dokumenti, ki pričajo o pokristjanjevanju, še več, so bili izdelani kot ORODJE pokristjanjevanja, ki je bil v odnosu do nosilcev stare naravoverske / staroverske / predkrščanske prakse nasilno¹, celo kulturocidno dejanje; začeni z Brižinskim spomeniki, ki so predstavljali priročnik pokristjanjevanja izpod peresa predstavnikov kolonialne religije, ki je kulturno, versko in politično kolonizirala območje sedanje Slovenije v času, ko so zapisi nastali.

Z vidika pristojnosti in laičnosti države je popolnoma nesprejemljivo, da dopušča tovrstno kolonizacijo zgodovine, po tem, ko so v minulih letih nastala nova dela na podlagi verodostojnih raziskav in dodatno pridobljenih primarnih virov² ali terenskih raziskav. V času od podpisa sporazuma do danes so stroke pri iskanju in razlagi virov napredovale. Če ne bi, bi lahko zaključili, da stroka ni opravila svojega dela!!! Na srečo nam takega zaključka ni treba potegniti. Kot primer navajamo raziskovalna dela o vlogi

---

¹ Številni viri pričajo, da je šlo za nasilno operacijo in ne za prostovoljen privzem kolonialne vere s strani avtohtonega prebivalstva (več v besedilu Vino Versus veritas, www.dlib.si); če pustimo ob strani epsko predelavo tedaj dostopnih virov v delu Franceta Prešerna: Krst pri Savici, so viri o uporih proti pokristjanjevanju zbrani med drugim v knjigi Franca Kosa: Gradivo za zgodovino Slovencev, prva knjiga, 1902 ipd.

² O obstoju predkrščanskih slovanskih verovanj ni nobenega dvoma! Celo škof T. Hren je kot opombo k svoji pridigi (ob polaganju temeljnega kamna za kapucinski samostan v Ljubljani, 25. aprila 1607 v Ljubljani) pripisal tri staroverske bogove, ki so jih Kranjci še častili v 17. Stoletju. Rokopis, v katerem so zbrani nagovori tedanjega ljubljanskega škofa Tomaža Hrena, ki jih hrani Nadškofijski arhiv v Ljubljani pod vložno številko XIV str. 42-44 (NŠAL 100, 98/1) je leta 1938 v Bogoslovnem vestniku predstavil Josip Turk. Vir: Visočnik, Julijana: Hren's Sermon upon Setting of the Foundation Stone for the Capuchin Monestary in Ljubljana. *Studia Mythologica Slavica* 13, 2010: 59-74.

Belina v staroverskih / predkrščanskih kulturah na Slovenskih tleh in neposredne omembe inkvizitorskih, križarskih pohodov v 14 stoletju, ki so dobro dokumentirani in tudi relativno podrobno interpretirani³. Tovrstna dokumentacija bi morala predstavljati najmanj enakovreden korpus muzejske zbirke, ne le komplementaren korpusu dokumentov, ki so nastali kot orodje pokristjanjevanja in brisanja spomina na staroversko / predkrščansko kulturo in vero na ozemlju RS, temveč kot **nosilna nit** klene in neuničljive naravoverske duhovne podstati, ki je kljub tisočletju nasilja preživela do danes.

Takšen odnos Ministrstva za kulturo do kulturne dediščine na Slovenskih tleh žali svetovnonazorska in tudi verska čustva nekaterih skupin in posamičnih državljanov Slovenije in nekaterih registriranih skupnosti po zakonu o verski svobodi. Menimo, da je tako postopanje ministrstva neskladno z zakonom in z Ustavo RS in bomo v prihodnje temu primerno ukrepali ter z takim ravnanjem seznanili tudi Varuhinjo človekovih pravic.

Nedoslednosti, kontradiktornosti in nelogičnosti v odgovoru ministrstva

Zadevni dopis ministrstva vsebuje vrsto kontradiktornosti.

Na primer: proces obnove stavbe Proštija je zastavljen oziroma poteka nelogično in sodeč po dopisu ministrstva tudi nepravilno. Mnenja smo, da bi pred obnovo objekta moral obstajati podroben koncept zasnove zbirke posebnega pomena, saj mora sama izvedba obnove (arhitektura in notranja oprema) biti podrejena zahtevam vsebinske zasnove zbirke. Tu gre tudi za vprašanje predvidenih tehnik in tehnologij, vključevanja sodobnih multimedijskih predstavitev, vprašanje postavitve knjižnice, panojev z mapiranimi točkami posebnega pomena na ozemlju RS in specifično, na Bledu in v okolici. Nelogično in bržkone postopkovno nepravilno je tudi zaporedje dogodkov. Kot je razvidno iz dopisa, iz katerega sklepamo, da je konzervatorski načrt šele v izdelavi, zakupnica pa je medtem že obnovila del objekta in celo začela opravljati del dejavnosti (prodaja spominkov?!?!?).

Navajanje »dokumentov slovenstva« v dopisu vsebuje tako metodološke nedoslednosti kot dvom v verodostojnost. Na tem mestu izpostavljamo samo ključne dileme.

METODOLOŠKA DILEMA 1: bodo predstavljeni artefakti ali samo primarni dokumenti

---

³ Na primer v delu Šašelj Kos, Marjeta; Belin, v *Studia Mythologica Slavica*, 2001, kjer avtorica podrobno navaja vire in tudi primarne dokumente o križarsko-inkvizicijskem pohodu zoper staro vero v 14 stoletju. Listino, ki je edini vir o tej križarski vojni, je 16. avgusta 1331 v Vidmu izdal inkvizitor frančiškan Franciscus de Clugia (Francesco di Chioggia). O listini je članek napisal: Juvančič, I.: Križarska vojska proti Kobaridcem 1331, *Zgodovinski časopis* 38 /1-2. - Zveza zgodovinskih društev Slovenije, 1984.

Med artefakti v dopisu Ministrstvo omenja Metodov škofovski prstan. Po naših informacijah, ni nobenih dokazov⁴ za to, da prstan, kot artefakt najden na Ptuju, predstavlja dejansko »Metodov škofovski prstan«. Gre za eno od raziskovalnih hipotez oziroma domnev, ki pa doslej ni bila znanstveno potrjena in torej ne more imeti statusa »vira/dokumenta«, nikakor pa ne more imeti statusa dokumenta slovenstva, saj gre za artefakt kulturne kolonizacije. V vsakem primeru pa velja vprašanje: ali bo muzejska zbirka posebnega pomena vsebovala artefakte; če da, potem morajo biti vključeni VSI pomembni artefakti, ki pričajo o slovenski kulturi od naselitve na tleh Slovenije do osamosvojitve, torej artefakti staroverske / predkrščanske, pokristjanjevalske in kasnejše zgodovine.. Tako bi v zbirko morale biti vključene (če ne v originalu pa v skrbno predstavljeni multimedijski interpretaciji) tudi izkopanine od poselitve, npr. predmeti, za katere se domneva (tako kot za t.i. metodov škofovski prstan), da so se uporabljali za sakralne namene⁵.

METODOLOŠKA DILEMA 2.: bodo predstavljeni primarni viri (dokumenti in artefakti) ali tudi sekundarni viri

Med v dopisu omenjenimi primarnimi viri so iz časa pokristjanjevanja (9-18 stoletje) IZKLJUČNO VIRI (orodja) pokristjanjevanja (od Brižinskih spomenikov dalje). Med sekundarnimi viri nastopi Valvazorjevo delo iz 17 stoletja, ki vključuje tudi tedaj dostopna izročila o staroverskem / predkrščanskem obdobju kot sekundarno informacijo.

TRDIMO: če nastopi v muzeju posebne vrste Valvazorjevo delo, v metodološkem smislu to pomeni vključitev »sekundarnih virov« ki pričajo tudi o procesu pokristjanjevanja. Ker v muzeju posebne vrste obdobje pred pokristjanjevanjem in samo obdobje pokristjanjevanja zasluži posebno mesto, je s strokovnega vidika nujno, da se poleg Valvasorjevih vključi tudi kasnejša interpretativna dela (npr. dela Andreja Pleterskega, Vinka Šribarja, Timoteja Knifica ipd.) ki raziskujejo krajinarsko / prostorsko pokristjanjevanje do del Zmaga Šmitka, Tarasa Kermaunerja, Alenke Goljevšček, Monike Kropelj, Damjana Ovsca, Nikolaja Mikhailova in novejših avtorjev Nejca Petriča, Borisa Čoka, Pavla Medveščka, Jakoba Kelemina, Karla Štreklja, Simona Rutarja in Matjaža Anžurja ter ostalih, ki pričajo o sledih slovanske mitologije skoz dramske, pripovedne tekste in ustna izročila.

---

⁴ Tudi dejstvo, da spletni brskalniki ne najdejo nobenega zadetka na ključne besede »Metodov škofovski prstan« kaže, da stroke temu artefaktu niso posvečale kakega pomena?!?!?

⁵ npr. znani kipec ptiča-ženske iz Ljubljanskega barja in Krkavčanski kamen, ki ga hrani Narodni muzej v Ljubljani. Ali pa Idol z Barja ki velja za predmet kultnega obredja in so ga v tej zvezi do sedaj povezovali z ženskimi božanstvom rodovitnosti in zemlje.
http://nms.si/index.php?option=com_content&view=article&id=791: idol-z-ljubljanskega-barja&catid=67:projekt-3d&Itemid=196&lang=sl.

Mar ne bi v muzeju slovenstva morala najti mesto tudi partitura prve slovenske opere⁶, ki nosi neizpodbitno zgovorno naslovno ime BELIN?

Na ta način, kot je glede na dopis ministrstva zastavljen zdaj, bi »muzej posebne vrste« postal POSEBNI MUZEJ NASILNEGA odvzema svobode naših prednikov do lastne vere in na ta način bi muzej postal legitimizacija nasilnega akta duhovne kolonizacije, kar bi predstavljalo dejanje nasprotno s korpusom ustavne etike Ustave RS.

Protestiramo tudi ob dejstvu, da zainteresirano javnost ministrstvo za podrobnejše informacije napotuje na območne enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine in celo na urade določene verske skupnosti, namesto, da bi po službeni dolžnosti informacije o emblematskem objektu kulturne dediščine državnega pomena pridobilo samo.

Spoštovana ministrica. Nastopile so okoliščine za ustvarjalno izmenjavo stališč in vam v tem duhu posredujemo predloge in vprašanja v zvezi z vodenjem projekta Muzej posebne vrste v objektu PROŠTIJA!

Prosimo, da nam ministrstvo posredujete odgovore na naslednja načelna VPRAŠANJA:

1. Kje začne teči čas »od poselitve« in na katero geografsko celoto se »poselitev« iz zadevnega sporazuma po mnenju Vlade RS oziroma pristojnih organov nanaša? Glede na to, da ministrstvo v svojem dopisu pri navedbi »časa od poselitve« v oklepaju navajanje dokumentov začne z »Metodovim škofovskim prstanom« bi lahko sklepali (upamo, da bi bil tak sklep napačen) da ministrstvo misli na čas od 10 stoletja dalje.
2. Ali dajete hipotezi o »metodovem škofovskem prstanu« značaj verodostojnosti, ki narekuje posebno mesto v muzeju posebnega pomena in če da, na osnovi katerih znanstvenih virov?! Na kakšen način je ministrstvo preverilo verodostojnost edinega artefakta, ki kotira v zbirko posebnega pomena?
3. Ali je po mnenju ministrstva partitura prve slovenske opere, ki nosi neizpodbitno zgovorno naslovno ime BELIN, z vidika dokumentov slovenstva, najmanj enakovreden artefakt domnevnemu »Metodovemu škofovskemu prstanu«?

---

⁶ Po libretu Antona Feliksa Deva, ki se je ohranil v natisu iz leta 1780 v almanahu Pisanice, jo je uglasbil kamniški skladatelj Jakob Frančišek Zupan. Alegorično sporočilo opere je naravnano proti tuji nadoblasti in poveličuje slovenstvo. Tri nimfe rodnosti (Ceres, Pomona in Flora) v prisposodbi slovenskega naroda, častijo Belina (staroslovanski bog svetlobe - sonca) in se postavijo po robu "trinogu" Burji (negativni lik v prisposodbi nadoblastnika), ki si jih hoče pokoriti. Glasba opere "Belin" je veljala za izgubljeno vse do leta 2008, ko jo je odkril Milko Bizjak.

4. Ali je po mnenju ministrstva proces pokristjanjevanja ozemlja in prebivalstva Slovenije pomembno zgodovinsko dejstvo, ki je pomembno, ali celo odločilno vplivalo na kulturno dediščino v Sloveniji?
5. Ali zagovarjate stališče, da čas »poselitve« sovpada s časom »začetka pokristjanjevanja«?
6. Kakšno je stališče ministrstva do staroverske / predkrščanske kulturne dediščine in kakšna bo politika ministrstva do enakopravne obravnave staroverstva/ naravoverstva na slovenskih tleh in rimskokatoliške tradicije?
7. Ali menite, da je predkrščanska narava slovenstva enakopraven del »slovenstva« ne glede na to, v kakšni obliki obstajajo o obstoju identitete predkrščanske narave slovenstva viri?
8. Če je stališče ministrstva, da je predkrščanska identiteta slovenstva integralni in neločljivi del »slovenstva«, sprašujemo, ali menite, da je muzejska stroka to identiteto doslej ustrezno interpretirala javnosti, kje so vrzeli in na kakšen način jih bo ministrstvo v svojih programih zapolnilo?
9. Če je stališče ministrstva, da predkrščanska identiteta slovenstva NI integralni in neločljivi del slovenstva, sprašujemo, na kakšni strokovni osnovi je tako stališče utemeljeno?

PREDLOGI MINISTRSTVU

Ad. Strokovna skupina in skrbnik za projekt postavitve muzejske zbirke

Skladno z zgoraj izpovedanimi argumenti predlagamo, da Ministrstvo strokovno skupino vzpostavi takoj. Predlagamo, da je skupina sestavljena interdisciplinarno in da ne vključuje zgolj muzejske stroke in predstavnikov ministrstva, temveč tudi druge povezane stroke (vsaj arheologe, etnologe, antropologe, zgodovinarje in religiologe), ter predstavnike raziskovalnih inštitucij in civilne družbe (vključno s prizadetimi verskimi organizacijami).

Skupina mora začeti z delom takoj in v prvi fazi uskladiti koncept zbirke posebnega pomena. Ta bo namreč odločilno vplival na obnovo in postavitev notranje opreme muzeja. Pri tem bo odločilnega pomena, da se v zbirki uporabi najsodobnejše tehnologije (3D multimedijske predstavitve, digitalna knjižnica, vključno z viri Studie Mythologica Slavica in portala www.dedi.si). Se bo v muzeju posebnega pomena v Proštiji slišala v ozadju glasba prve slovenske opere BELIN?

Ad. zbirka artefaktov in dokumentov

Predlagamo, da se delo strokovne skupine zasnuje tako, da bo skupina obravnavala enakovredno in verodostojno časovna obdobje pred pokristjanjevanjem, v teku pokristjanjevanja in po pokristjanjevanju.

Ministrstvu predlagamo, da sedežu Rimsko katoliške cerkve in drugim njenim ustanovam naslovi prošnjo za posredovanje listin, ki pričajo o času pokristjanjevanja, glede na to, da se arhivi v Vatikanu postopoma odpirajo. Kot primer navajamo raziskovalna dela o vlogi Belina v predkrščanskih kulturah na Slovenskih tleh in neposredne omembe inkvizitorskih, križarskih pohodov v 14 stoletju, ki so dobro dokumentirani in tudi relativno podrobno interpretirani⁷. Tovrstna dokumentacija, o kateri je več govora v uvodoma pojasnjenih načelih in dilemah, bi morala predstavljati enakovreden korpus muzejske zbirke. V tem smislu predlagamo, da ministrstvo pred začetkom dela interdisciplinarne strokovne skupine pripravi smernice, ki naj jih – zaradi protokolarnega in državotvornega pomena - potrdi Vlada Republike Slovenije ter jih nato priloži zakupnici kot integralen del dokumentacije za prenovo objekta Proštija.

OBELEŽITEV NEOBSTOJA PRIMARNIH VIROV.

Dejstvo je, da je nasilno pokristjanjevanje, in dolga, skoraj tisočletja trajajoča kulturo-cidna praksa inkvizicij na slovenskih tleh, poskrbela za temeljito, maltene popolno čiščenje zakladnice zapisov, artefaktov in znanja o staroverskih / predkrščanskih kulturah in verovanju na naših tleh. Ker gre tako za (1.) uničenje zapisov, (2.) uničenje ali pozidavo (krajinarsko pokristjanjevanje skoz gradnje svetišč kolonialne religije na mestih nekdanjih staroverskih svetišč in obrednih prostorov v naravi) in (3) uničenje ustnega izročila (skoz poboje vedcev in vedk, nosilcev tradicionalnega znanja medicine, naravoverstva in upravljanja s skupnostmi), je potrebno obelodaniti in muzejsko obdelati sekundarne zapise o (1) uničevanju zapisov (2) krajinarskem pokristjanjevanju, in (3) inkvizitorskih pohodih in poboju tradicionalnih vedk in vedcev (sežigi t.i. čarovnic na grmadah ipd). Dejstvo, da dokumenti predkrščanskih verovanj zato ne obstajajo v zadovoljivi obliki in kvantiteti ne more biti razlog ali opravičilo, da muzejska stroka teh fenomenov ne bi znala metodološko korektno obdelati. Dejstvo, da so bili viri UNIČENI, ali PRIKRITI, je ZGODOVINSKO DEJSTVO, je DOKUMENT sam po sebi in mora v muzeju posebne vrste najti mesto skoz celovito obravnavo sekundarnih virov – nekatere, zgolj ilustrativno -. omenjamo v uvodnem delu dopisa.

Metodološko je izbor, ki ga predlaga v svojem odgovoru ministrstvo protisloven, če pa bo ministrstvo vztrajalo, da izbor ni protisloven, pa bo to

---

⁷ Na primer v delu Šašelj Kos, Marjeta; Belin, v *Studia Mythologica Slavica*, 2001, kjer avtorica podrobno navaja vire in tudi primarne dokumente o križarsko-inkvizicijskem pohodu zoper staro vero v 14 stoletju.

podpora zgoraj navedenemu predlogu; če je v zbirko umeščeno Valvazorejevo delo kot sekundarni vir, potem ni nobenega razloga, da ne bi bili umeščeni v zbirko novejši viri, lahko tudi ali celo izključno v digitalni obliki, torej kot PORTAL slovenske dediščine, s katerim bi obiskovalcem omogočili celovit vpogled v stanje raziskav o naši preteklosti v trenutku obiska na Bledu. Muzej mora biti zasnovan kot muzej živih izsledkov, saj raziskave o »dokumentih slovenstva« še vedno potekajo. Bled se nahaja sredi krajine, ki je zaradi umikanja predkrščanskih centrov moči v gore, inkvizitorske pohode doživljala najkasneje – zato so se tam ohranili številni zapisi, med drugim v zgovornih toponimih: če smo v tem dopisu ponavljali primer staroslovanskega božanstva Belina, ostanimo še za hipec pri njem: da gre za trans-seksualno božanstvo, pričajo imena krajev in vodonosnikov: več potokov z imenom Belca in Bela, več krajev z imenom Bela. Tudi zato se »dokumenti slovenstva« na tako zelo simbolnem mestu ne morejo ogniti predkrščanskim kozmološkim kodam.

Ministrstvo pozivamo, da eksperte naših organizacij kot civilnodružbene organizacije z neposrednim interesom za materijo, v najbolj zgodnji fazi vključi v proces priprave koncepta muzeja posebnega pomena (UPASNA SPD vztraja, da jemljemo ta muzej kot državotvorno dejanje) in v proces izbora tematskih sklopov, tehnologij in posamičnih vsebin. Na ta način bo zbirka »dokumenti slovenstva« pridobila tako na svoji prepričljivosti, kot na verodostojnosti in nenazadnje, na poistovetenju širše slovenske javnosti s postavitvijo »posebnega pomena« v nastajanju. Na ta način lahko postane vzpostavljanje muzeja v objektu Proštija na Bledu ne le simbolno, temveč povsem prizemljeno in oprijemljivo državotvorno dejanje v kontekstu vzpostavljanja globinskih pogojev za miroljubno sožitje različnosti, ki bogatijo prostor, s katerim upravljamo državljani in drugi prebivalci Republike Slovenije.

V pričakovanju vašega vabila na pogovor in ob slavljenju Žive in vseh starih duhovnih entitet, ki so delovale in delujejo na naših tleh vam pošiljam odlične pozdrave.

Iskrêno in iskrêno Vaš

Svečenik Upasanosti

Njena vodéna in vódèna zasanjanost

NVVZ Marko Hren

V vednost:

Vlada republike Slovenije, Urad za verske skupnosti, Dr. Gregor Lesjak
Metelkova 4, Ljubljana, gp.mk@gov.si